

Дата прийняття:	13/06/2019
Дата набуття статусу остаточного:	13/06/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF WESOŁEK v. POLAND</u> (Application no. 65860/12)
Зміст:	<p>2 травня 2011 року суд першої інстанції видав судовий наказ, відповідно до якого заявниця мала сплатити на користь стягувача Д. К. 156 000 польських злотих (еквівалент 36 000 євро).</p> <p>Заявниця в межах строку, наданого для оскарження, подала апеляційну скаргу на судовий наказ. Вона скаржилася, що вимога про сплату коштів за судовим наказом ґрунтувалася на недійсному договорі оренди, який вона підписала як вексель. Стверджувала про необґрунтованість та незаконність судового наказу. Окрім іншого, заявниця подала клопотання про звільнення від сплати судового збору.</p> <p>13 липня 2011 року судовий пристав суду першої інстанції прийняв рішення про часткове звільнення заявниці від сплати судового збору. Суд перевінив фінансовий стан заявниці.</p> <p>Зокрема, 2010 року компанія заявниці отримала валовий дохід в розмірі 213 000 польських злотих, проте витрати перевищили цю суму на 50 000 польських злотих.</p> <p>За перші чотири місяці 2011 року заявниця задекларувала суму валового доходу своєї компанії в розмірі 53 600 польських злотих, а витрати склали 48 500 польських злотих, а тому її дохід склав близько 5000 польських злотих. Також, заявниця зазначила, що в неї є фінансові зобов'язання на суму 4000 польських злотих, які вона має сплачувати щомісяця та вчасно. Су погодився, що її фінансовий стан був складним.</p> <p>Однак її підприємницька діяльність приносила високий рівень валового доходу, водночас високий рівень витрат не означає автоматично повне звільнення від сплати судового збору. Більш</p>

	<p>того, заявниця задекларувала дохід протягом перших чотирьох місяців 2011 року. В результаті суд прийняв рішення про сплату заявницею судового збору в розмірі однієї третини від суми, яка підлягає сплаті за подачу апеляційної скарги на судовий наказ. Заявниця подала апеляційну скаргу на рішення судового пристава. Стверджувала, що її підприємницька діяльність є збитковою, а вона сама є фінансово залежною від своєї родини.</p> <p>3 серпня 2011 року суд першої інстанції підтримав рішення судового пристава та зазначив про необхідність сплати заявницею суми судового збору за подачу апеляційної скарги в розмірі 1 928 польських злотих (500 євро) протягом семи днів.</p> <p>22 серпня цього ж року юрист заявниці подав друге клопотання про звільнення від сплати судового збору, оскільки заявниця припинила свою підприємницьку діяльність з причини збитковості.</p> <p>26 серпня 2011 року судовий пристав суду першої інстанції частково задовольнив вищезазначене клопотання та зазначив про необхідність сплати судового збору в розмірі 1000 польських злотих (250 євро). Заявниця не подавала апеляцію на таке рішення.</p> <p>Починаючи з 16 вересня 2011 року заявниця мала сплатити судовий збір у розмірі 1000 польських злотих впродовж семи днів.</p> <p>29 вересня 2011 року заявниця подала третє клопотання про звільнення від сплати судового збору, зазначивши, що покращення її фінансової ситуації не відбулось; окрім іншого, її автомобіль зламався, що потягнуло за собою додаткові витрати.</p> <p>26 жовтня 2011 року суд першої інстанції відмовив у задоволенні клопотання заявниці.</p> <p>10 листопада 2011 року заявниця оскаржила це рішення до апеляційного суду, проте останній пред'явив вимогу про сплату 1500 польських злотих за подачу апеляційної скарги. Заявниця просила про звільнення від сплати цього судового збору.</p> <p>22 грудня 2011 року суд частково задовольнив її заяву та зменшив суму судового збору до 1000 польських злотих.</p> <p>30 березня 2012 року суд апеляційної інстанції повернув скаргу заявниці на рішення суду від 26 жовтня 2011 року з причини несплати судового збору.</p>
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).